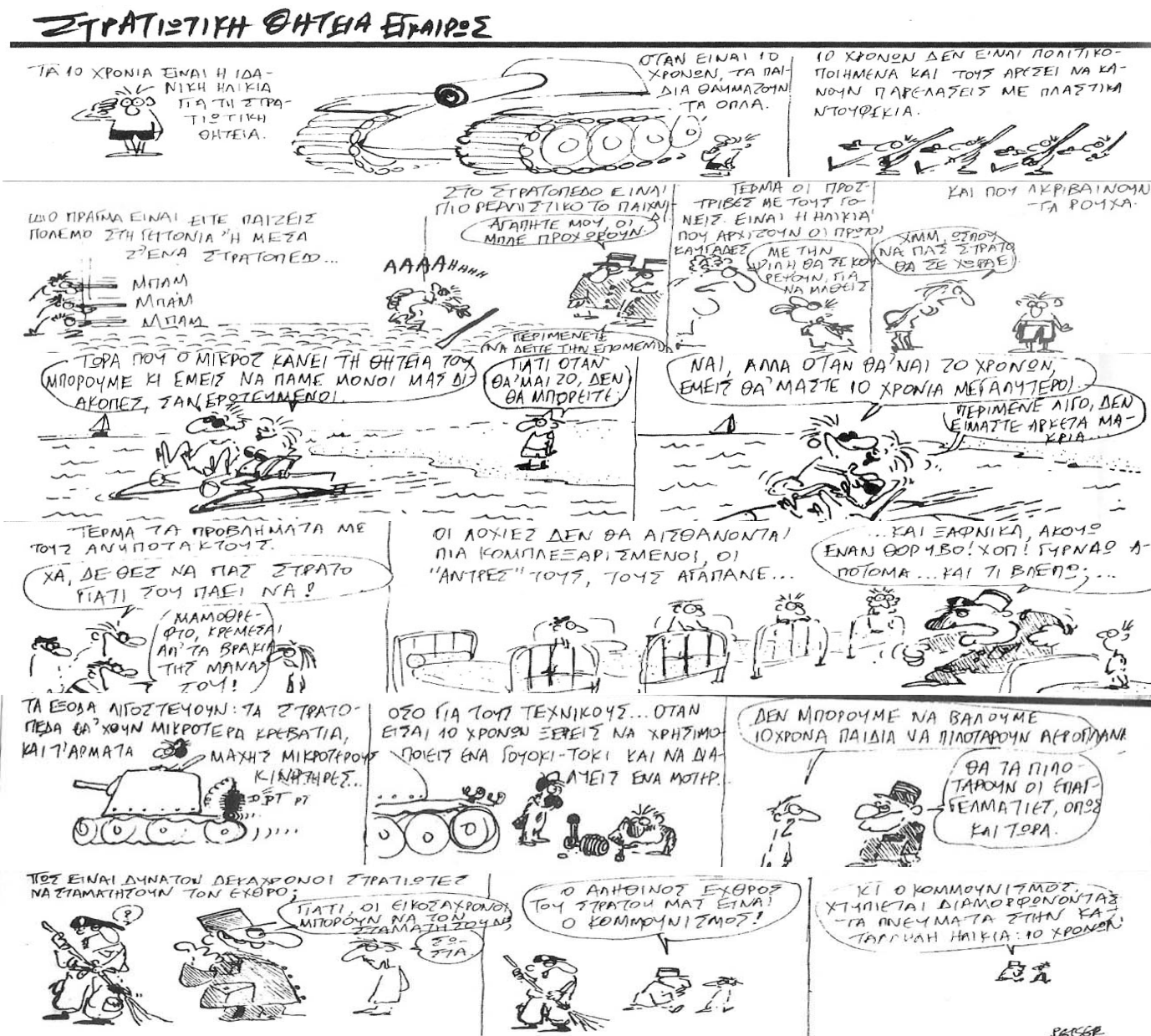

FLUX ROCK

Το ροκ δεν είναι μία επαναστατική μουσική. Το ροκ δεν είναι καν η μουσική μιας κάποιας εξεγερμένης νεολαίας (ότι σκατά και να σημαίνει αυτός ο όρος). Το ροκ είναι η μουσική που αυτή ακούει αλλά δεν παράγει. Το ροκ δεν έχει να αρνηθεί τίποτα, το κοινό της όμως πολλά.

Οι ναρκομανείς μαδημένοι σταρ. Οι μαριονέτες της εταιρείας, των κλάμπ, των νταβατζηδών. Η εξέγερση στα σαλόνια και στα χειρουργεία. Η εξαγριωμένη νεολαία ζητά βία και της δίνουν νερόβραστους έρωτες. Η τέχνη πιο ψιλά από τη ζωή, ο καλλιτέχνης στη σκηνή πιο ψηλά από τον θεατή, ο μάνατζερ, ο παραγωγός ευτυχισμένος.

Δεν υπάρχουν εισόδοι που να μη θέλουν εισιτήριο.

Με τη συμμετοχή 700 συντρόφων (μεταξύ των οποίων και εμείς) πραγματοποιήθηκε διαδήλωση ενάντια στο στρατό και στην υποχρεωτική στρατεύση στα 18 ειδικότερα, μετά απο κάλεσμα anti-fa πυρήνων. Στη διαστύρωση τρικούπη και ακαδημίας η πορεία επιτέθηκε με πέτρες και μπογιές σε γραφεία απόστρατων αξιωματικών.
Σύνταξη στα 18 - Στρατεύση στα 100
 (12λεπτη και προαιρετική)

#3, Σεπτέμβριος '07

Το μόνο που βλέπουμε στις πόλεις είναι ένα πεδίο μάχης

Κάρτα δωρητή οργάνων

Με την κάρτα αυτή δηλώνω πως σε περίπτωση που μου συμβεί κάτι θα ήθελα να δωρηθούν τα όργανά μου σε όποιον τα έχει ανάγκη, (υπό τον όρο ότι δεν θα τα πάρουν τίποτα μπάτσου, φασίστες, αφεντικά, ρουφιάνοι, δημοσιογράφοι, πολιτικοί κλπ). Θα ήθελα να βοηθήσω την υγεία κάποιου αλλά όχι και τίποτα καθάρματα που έτσι και αλλιώς θα ήταν καλύτερα να ψηφίσουν.

ΟΝΟΜΑ.....
 ΕΠΩΝΥΜΟ.....
 ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ.....
 ΑΡ. ΑΦΜ.....

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΤΑΞΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

Κάρτα δωρητή οργάνων

Με την κάρτα αυτή δηλώνω πως σε περίπτωση που μου συμβεί κάτι θα ήθελα να δωρηθούν τα όργανά μου σε όποιον τα έχει ανάγκη, (υπό τον όρο ότι δεν θα τα πάρουν τίποτα μπάτσου, φασίστες, αφεντικά, ρουφιάνοι, δημοσιογράφοι, πολιτικοί κλπ). Θα ήθελα να βοηθήσω την υγεία κάποιου αλλά όχι και τίποτα καθάρματα που έτσι και αλλιώς θα ήταν καλύτερα να ψηφίσουν.

ΟΝΟΜΑ.....
 ΕΠΩΝΥΜΟ.....
 ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ.....
 ΑΡ. ΑΦΜ.....

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΤΑΞΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

Κάρτα δωρητή οργάνων

Με την κάρτα αυτή δηλώνω πως σε περίπτωση που μου συμβεί κάτι θα ήθελα να δωρηθούν τα όργανά μου σε όποιον τα έχει ανάγκη, (υπό τον όρο ότι δεν θα τα πάρουν τίποτα μπάτσου, φασίστες, αφεντικά, ρουφιάνοι, δημοσιογράφοι, πολιτικοί κλπ). Θα ήθελα να βοηθήσω την υγεία κάποιου αλλά όχι και τίποτα καθάρματα που έτσι και αλλιώς θα ήταν καλύτερα να ψηφίσουν.

ΟΝΟΜΑ.....
 ΕΠΩΝΥΜΟ.....
 ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ.....
 ΑΡ. ΑΦΜ.....

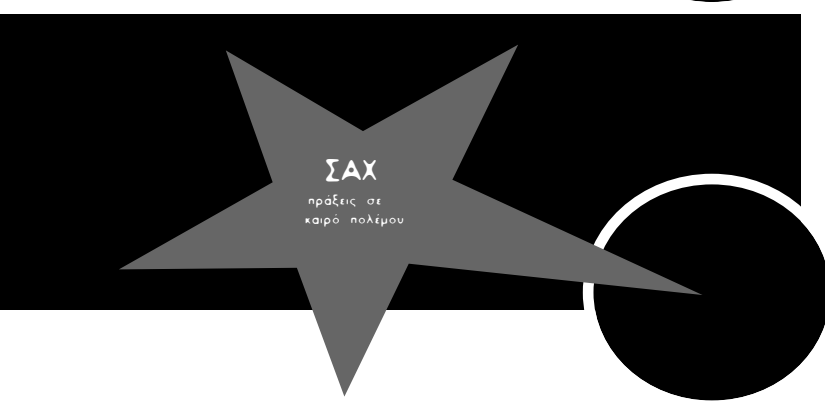
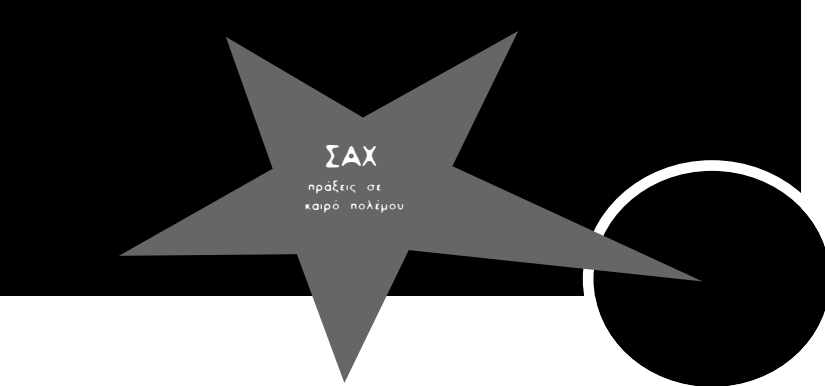
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΤΑΞΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

Κάρτα δωρητή οργάνων

Με την κάρτα αυτή δηλώνω πως σε περίπτωση που μου συμβεί κάτι θα ήθελα να δωρηθούν τα όργανά μου σε όποιον τα έχει ανάγκη, (υπό τον όρο ότι δε θα τα πάρουν τίποτα μπάτσου, φασίστες, αφεντικά, ρουφιάνοι, δημοσιογράφοι, πολιτικοί κλπ). Θα ήθελα να βοηθήσω την υγεία κάποιου αλλά όχι και τίποτα καθάρματα που έτσι και αλλιώς θα ήταν καλύτερα να ψηφίσουν.

ΟΝΟΜΑ.....
 ΕΠΩΝΥΜΟ.....
 ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ.....
 ΑΡ. ΑΦΜ.....

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΤΑΞΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

ειδητορία

Ο κάθε προλετάριος μέσα στο αδυσώπητο δίκτυο των μητροπολιτικών κοινωνικών σχέσεων, ακριβώς επειδή είναι θύμα και εμπόρευμα, παραμένει διαμελισμένος, κατακερματισμένος, ακρωτηριασμένος, σφιγμένος, διασπαρμένος από αντιθετικές γλώσσες που πολιτοποιούν την αυθόρμητη ταυτότητα του, τη μνήμη του και τη φαντασία του. Με λίγα λόγια μετατρέπεται σε ένα φυσιολογικό σχιζοειδές. Κι όχι μόνο πια μέσα στην εργασιακή διαδικασία πλέον, αλλά και σε όλο τον υπόλοιπο χρόνο του, ο οποίος έχει πια ρουφηχτεί ολόκληρος από το κεφαλαίο, έχει σφραγιστεί κάθε μη καπιταλιστικός πόρος του. Φετίχ αλλά κα εξεγερμένος, εμπόρευμα αλλά και καταστροφώδης του εμπόρευματος, εν δυνάμει αυτοχείρας αλλά και φονιάς-να λοιπόν που "εμφανίζεται ένας στρατιώτης": ο σχιζομητροπολιτάνος προλετάριος, Ρ.Κ.-Α.Φ.

Το σχιζό είναι ένα έντυπο δρόμου που μοιράζεται χέρι με χέρι σε 1.500 αντίτυπα στους δρόμους της αθήνας. Κι αυτό γιατί επιλέγουμε να δράσουμε ενάντια σε κάθε είδους μεσολάβηση στα πλαίσια του κοινωνικοταξικού ανταγωνισμού, στο βαθμό που μας αναλογεί. Αποτελεί μια έκδοση της πολιτικής ομάδας ΣΑΧ. Αν δεν το βρείτε, θα σας βρει αυτό!

e-mail: saxgk@yahoo.gr

τα πρωινά δεν είναι πια αυτό που ήταν άλλοτε;

Άλλη μια περίοδος προεκλογικής μαλακίας πέρασε, τελείωσε ο τηλεοπτικός καυγάς μεταξύ των πολιτικών για δήθεν διαφορές, τελείωσαν οι προεκλογικές αφίσες, τελείωσαν οι πανηγυρισμοί, τελείωσε η ελεγχόμενη αναταραχή του πολιτικού σκηνικού. Και τώρα πίσω στις δουλειές από εκεί που έμειναν.

Και σε αυτές τις εκλογές όπως και σε όλες τις προηγούμενες εμείς δεν ψηφίσαμε. Δεν μήχηκαμε στον κόπο να διαλέξουμε ποιος από τον κάθε μαλάκα είναι ο καλύτερος ή τουλάχιστον ο λιγότερο φρικτός, να διαλέξουμε ποιος ταιριάζει περισσότερο με τις ιδέες μας ή τουλάχιστον δεν αποκλίνει και τόσο εντυπωσιακά, ποιος είναι ο καλύτερος να μιλάει για εμάς αντί για εμάς στη διαπραγμάτευση για το πώς θα μας γαμήσουν όλους. Είναι παλιό αλλά δε βλέπουμε τον λόγο γιατί να έχει αλλάξει κάτι. Η βουλή δεν είναι ένα πεδίο σύγκρουσης αντιτιθέμενων δυνάμεων, αριστερών και δεξιών, εκσυγχρονιστών και συντηρητικών, άξιων και ανάξιων. Η βουλή είναι ένα ενιαίο σώμα που διαφωνεί μόνο στο ποια στρατηγική είναι καλύτερη με το στόχο προδιαγεγραμμένο και εκτός συζήτησης, και ο στόχος είναι το καλό των αφεντικών και της πατρίδας. **Εμείς δεν έχουμε πατρίδα και τα αφεντικά μας τα μισούμε**, γιατί να μπούμε στον κόπο λοιπόν;

Το ότι δεν ψηφίσαμε όμως δεν φτάνει. Δεν έχει καμία σημασία να διαμαρτυρούμαστε πως μιλάνε για εμάς αντί για εμάς, χωρίς μόνιμο μας να εξερευνούμε τους τρόπους με τους οποίους θα αρχίσουμε να μιλάμε και να πράττουμε. Δεν είμαστε απλά αρνητικοί, δημιουργούμε μια κατάσταση που από μόνη της δεν μπορεί να ανεχτεί όλες αυτές τις μαλακίες. Δεν ψηφίζουμε μια φορά τα τέσσερα χρόνια, γιατί ψήφος μας είναι η καθημερινή δράση ενάντια σε αυτό τον κόσμο. Και αυτή είναι η μόνη ψήφος που ανεχόμαστε και αυτή είναι η μόνη δουλειά που κάνουμε με χαρά.

Μιλάμε, σκεφτόμαστε και πράττουμε από τους δρόμους και όχι από τις κάλπες και είμαστε εχθρικοί σε ότι άλλο. Οικοδομούμε τις αδιαμεσολάβητες σχέσεις που βλέπουν, ότι άλλο τουλάχιστον εχθρικά.

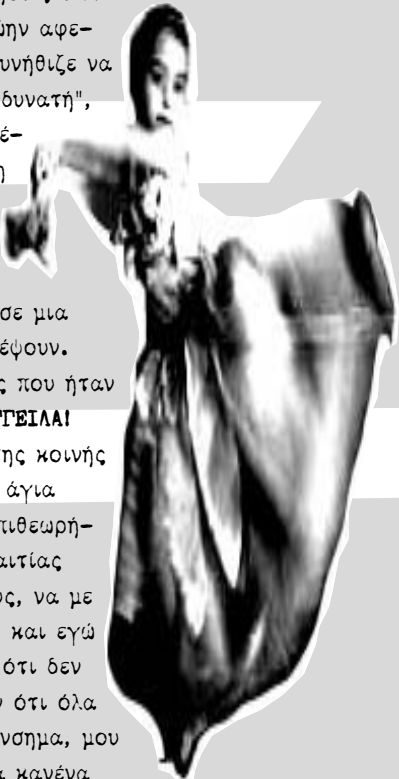
Όσο για τον κατατζαφέρη, πρέπει να είσαι τουλάχιστον τυφλός για να σου προκαλέσει έκπληξη η είσοδος των φασιστών στη βουλή. Πρέπει να μη βλέπεις πως τόσα χρόνια ο μόνος λόγος για τον οποίο δεν είχαμε ναζίδες στη βουλή ήταν γιατί αυτό το ποσοστό καλυπτόταν από άλλα πιο "δημοκρατικά" κόμματα. Από τις κανέληδες και τους πατριωτικοιστανοσταλινικούς του κκε, και τους παπαθεμλήδες και τα "η Ελλάδα στους Έλληνες" του πασόκ, από τους διαφόρους ρέηντζερς και κένταυρους και λοιπούς της νδ (χώρια που και τον κατατζαφέρη ποιος τον κλώσαγε τόσο καιρό;), ως τις ελληνοσερβικές φιλίες του αλαβάνου.

Θα πρέπει να μη βλέπεις πως εδώ και 17 χρόνια στην Ελλάδα ο κανιβαλισμός ανθεί και ακμάζει, με δολοφονίες μεταναστών και κωλόμπαρα, με ρατσισμό και υποτίμηση, με πογκρόμ και εθνοπανηγύρια, με μπατσολατρεία και καριερισμό. Για νέο μας φαίνεται ο κατατζαφέρης; Η όμορφη μας Ελλάδα έχει καιρό πίσω αφήσει τους φασίστες να τρέχουν λαχανιασμένοι να την προλάβουν.

Όσο για τους φασίστες του κατατζαφέρη η γνώμη μας είναι η ίδια είτε βουλευτές είτε όχι. Θα τους τσακίσουμε (και αυτό δεν είναι μια συνήθεια που μας προέκυψε τώρα τελευταία!).

μόνη μας πατρίδα ο δρόμος...

Δεν έχει περάσει πολύς καιρός από τότε που δούλευα πωλήτρια σε ένα μαγαζί που απείχε μόνο τρία λεωφορεία από το σπίτι μου, άντε κι ελάχιστο περπάτημα κι ακόμα οι αναμνήσεις είναι νωπές στο μυαλό μου. θυμάμαι με συγκίνηση εκείνο το συμπαθέστατο ζευγάρι –τα πρώην αφεντικά μου– τι καλοί που ήτανε, πόσο με πρόσεχαν και πόσο με αγαπούσαν! Εκείνος συνήθιζε να μου αγοράζει φρεσκοστυμμένο χυμό πορτοκαλιού από το supermarket για να "είμαι δυνατή", έτσι μου λεγε και εκείνη, σαν άλλη μάνα, με ρώταγε για το αγόρι μου, για την οικογένειά μου. Ντρέπομαι πραγματικά τώρα που τα ξαναφέρνω στο νου μου. Πόσο αχάριστη στάθηκα και πήγα και πρόδωσα τόσο υπέροχους ανθρώπους, από αυτούς που σπανίζουν στην εποχή μας, στην επιθεώρηση εργασίας! Δεν ξέρω και εγώ τι σκεφτόμουν! Αίσχος, αίσχος και πάλι αίσχος! Στάθηκα άπληστη και σκέφτηκα με ιδιοτέλεια. Αλλά μη βιαστείτε να με κατηγορήσετε. Την ολέθρια απόφαση την πήρα μέσα κυριολεκτικά σε μια στιγμή όταν αποκαμωμένη καθώς ήμουν, άφησα άσχημες και κακές σκέψεις να με κυριέψουν. Σκέφτηκα ύπουλα, ατομικιστικά και κοντόφθαλμα, παρέβλεψα το καλό της επιχείρησης που ήταν άρρηκτα συνυφασμένο με το δικό μου μακροπρόθεσμο καλό και το έκανα. **ΤΟΥΣ ΚΑΤΗΓΓΕΙΛΑ!** Αλλά όπως λέει και ο σοφός λαός μας, όλα εδώ πληρώνονται. Κι όταν έφτασε η ώρα της κοινής μας υπόθεσης είχα μια από τις πιο δυσάρεστες εμπειρίες της ζωής μου. Είδα αυτά τα άγια πλάσματα να ξεφτυλιζονται όχι μόνο μπροστά στα μάτια τα δικά μου, αλλά και της επιθεωρητριας καθώς και πολλών μεταναστών που είχαν μαζευτεί στην είσοδο της αίθουσας εξαιτίας της φασαρίας. Τους είδα να κλαίνε, να φωνάζουν και να χτυπιούνται για το δικιο τους, να με παρακαλάνε για οίκτο, ενίοτε και να με απειλούν (εντάξει, άνθρωποι είναι και αυτοί) και εγώ δεν τους έδειξα την παραμικρή συμπάθεια. Ούτε όταν μου έλεγαν και μου ξαναέλεγαν ότι δεν έχουν λεφτά, ούτε και ποτέ. Τώρα που το σκέφτομαι όμως το χειρότερο απ' όλα ήταν ότι όλα αυτά τα έκαναν για τους πιο ευτελείς λόγους του κόσμου: επειδή δεν μου κόλλαγαν ένσημα, μου έδιναν λίγο λιγότερο από το βασικό και τέλος, ακούστε συνάνθρωποι, επειδή δεν είχα κανένα ρεπό μέσα στην εβδομάδα. *Καλά μου αφεντικούλια συγγνώμη, ειλικρινά συγγνώμη όπου κι αν είστε!*

Το παιχνίδι βέβαια δεν έχει τελειώσει ακόμη.

Κυκλοφόρησε 24σελίδη μπροσούρα από την ομάδα μας τον Ιούνιο με τίτλο: "το μόνο σκάνδαλο είναι ότι υπάρχουνε", τα σκάνδαλα και η σχέση τους με το κράτος, την κοινωνία, τα μμε, καθώς και ο τρόπος χρήσης τους. Μία αναδρομή στα σημαντικότερα σκάνδαλα της ελληνικής κοινωνίας από το '89 και μετά. Η έκδοση υποστηρίχτηκε από δύο παρουσιάσεις-συζητήσεις, η πρώτη στις 20/6 στο "αυτοδιαχειριζόμενο στέκι νομικής" και η δεύτερη στις 23/6 στον "αυτοδιαχειριζόμενο χώρο ANATÓPIA" στην Πάτρα. Θα τη βρείτε σε αυτοδιαχειριζόμενους χώρους και καταλήψεις ή επικοινωνήστε μαζί μας.

ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΤΩΝ ΑΦΕΝΤΙΚΩΝ ΕΙΜΑΣΤΕ ΤΑΞΙΑΙΟΤΕΣ..

Αν πρέπει να αναγνωριστεί κάτι στους τουρίστες, αυτό είναι σίγουρα η συνέπειά τους όσον αφορά στη συμπεριφορά και τις επιλογές τους καθόλη τη διάρκεια του χρόνου. Όλοι αυτοί οι κάτοικοι-καταναλωτές των συνθετικών, ομοιόμορφων πόλεων του πλανήτη, με τις τακτοποιημένες και υποθηκευμένες ζωές έχουν πετύχει μια τέτοια ακινησία στην καθημερινότητά τους που μόνο στους πίνακες νεκρής φύσης θα μπορούσε να συναντήσει κανείς. Γιατί τι άλλο εκτός από στατική είναι μια ζωή με καθορισμένα δρομολόγια, με κενές, άνευρες και άρα ακίνδυνες συζητήσεις, όπου συνεχείς δόσεις καταναλωτικής 'ευεξίας' είναι απαραίτητες προκειμένου να συντηρηθούν οι ψευδαισθήσεις, μη τυχόν και φανεί το απόλυτο τίποτα που σκεπάζουν. Είναι ειλικρινής και σταθερός ο τουρίστας, αφού μένει το ίδιο εκστασιασμένος, τόσο μπροστά στο αρχιτεκτονικό, ιστορικό ή άλλο 'μεγαλείο' ενός αρχαίου πολιτισμού, όσο και μπροστά στο νέο Play Station ή το καινούριο μοντέλο αυτοκινήτου που περιλαμβάνονται στα 'μνημεία' του δικού του πολιτισμού.

Κι αν στέκεται με 'ευλάβεια' απέναντι στα παλιά και σύγχρονα μνημεία είναι γιατί ξέρει ότι δεν αποτελούν απλά αντικείμενα, αλλά σημεία συμπύκνωσης των ιδανικών της κοινωνίας που τα τιμά, και της οποίας είναι μέλος. Ένα μέλος που περνάει τα καλοκαίρια του συλλέγοντας αναμνηστικά και βγάζοντας χιλιάδες φωτογραφίες τα αξιοθέατα που 'πρέπει να επισκεφτεί έστω μια φορά στη ζωή του', κάτι που σημαίνει

ότι έχει περάσει ατέλειωτους χειμώνες καταναλώνοντας διαφημιστικά στιγμιότυπα μιας πραγματικότητας που 'πρέπει να είναι η ζωή του'. Το ότι πίσω από την ταμπέλα του τουρίστα βρίσκονται τόσο διαφορετικές φιγούρες όσο για παράδειγμα οι πεινασμένοι για σάρκα νεαρών Ασιατών και Αφρικανών τραπεζίτες και τα μεγαλοστελέχη (άνδρες κατά βάση αλλά και γυναίκες)από τη μια και οι σχιζο-προλετάριοι που παίρνουν διακοποδάνεια για να 'αποδράσουν' στη Μύκονο από τους εφιάλτες της χρωμένης τους καθημερινότητας από την άλλη, τι να αποδεικνύει άραγε; Μήπως ότι ο τουρισμός δεν είναι απλώς μια βιομηχανία αλλά μια πτυχή του καπιταλισμού ως ιδεολογία;

Η έκρηξη των media στην Ελλάδα τα τέλη του '80 αρχές '90 υποκατέστησε όλες τις προηγούμενες μεσολαβήσεις, η ζωή έγινε πραγματικά τηλεοπτική. Και λέμε εμείς πως αν κοιτάς την τηλεόραση ή τις εφημερίδες με τη σωστή οπτική βλέπεις σημαντικά πράγματα: βλέπεις τον λόγο των αφεντικών αλλά βλέπεις και την κοινωνική κίνηση. Τα σκάνδαλα που κατά καιρούς σκάνε στον κόσμο των μεσολαβήσεων είναι το ζενίθ αυτής της κατάστασης. Κοιτώντας τα σημαντικότερα σκάνδαλα που εμφανίστηκαν από τις αρχές '90 έως σήμερα βλέπεις, σαν ακτινογραφία την πορεία της ελληνικής κοινωνίας, μιας κοινωνίας ταξικής σε σύγκρουση, την αναδίπλωση του ανταγωνισμού και την άνοδο του lifestyle και του ατομισμού: την άνοδο ενός διάχυτου κοινωνικού φασισμού. Βλέπεις ακόμη τους σχεδιασμούς του κράτους και των αφεντικών προς αυτήν την κατεύθυνση.

Η παραπάνω ενοχλητική ταμπέλα έγραφε: "αδελφοποίηση - Πάλε Βοσνίας - Νέα Χαλκηδόνας - σε ενδυνάμωση των ιστορικών δεσμών φιλίας και συνεργασίας Ελλήνων και Σέρβων στην υπεράσπιση της ειρήνης στα Βαλκάνια - Νέα Χαλκηδόνα 25 Μαρτίου 1994" και ακολουθούσαν υπογραφές των δημάρχων.

Αυτά έγραφε κάποτε γιατί τώρα είναι καλημέρη με κόκκινο χρώμα. Γιατί η ελληνοσερβική φιλία προσοψίζει την ειρήνη το '94 στη Βοσνία την στιγμή που διεξάγονταν ένα πόλεμος εκεί; Γιατί ενώ αδελφοποιούνται με το Πάλε ΒΟΣΝΙΑΣ οι "ιστορικοί δεσμοί" είναι με τους ΣΕΡΒΟΥΣ; Γιατί επιλέχτηκε η ημερομηνία 25 Μαρτίου; Μήπως γιατί διαφόρων εδώ τους τρώνε τα χέρια για μουσουμανοφαγία; Η ελληνοσερβική φιλία των εποχών, τα κρυμμένα όπλα προς τους "αδερφούς σέρβους", οι διπλωματικές εξυπηρέτησεις, οι αποστολές του παπαδαριού, η συμμετοχή Ελλήνων παραστρατιωτικών στο πλευρό των σέρβων και η συμμετοχή τους στην σφαγή της Σρεμπρένιτσα με τους 8.000 νεκρούς καθώς και η ύψωση της ελληνικής σημαίας μαζί με την σέρβικη πάνω από την κατεστραμμένη πόλη (ίσως και να μοιάζουν παρελθόν γιατί έχουν περάσει πάνω από δέκα χρόνια. Δέκα χρόνια όμως δεν φτάνουν, γιατί η λήθη είναι πολυτέλεια, γιατί τα βόρεια σύνορα ακόμη βράζουν και τίποτα δεν λείει πως η Ελλάδα δεν θα σκεφτεί ξανά τα όπλα, γιατί ακόμη και να μην τα σκεφτεί υπάρχουν πολλοί τρόποι να εξοντώνουμε τους "γείτονές μας" και όλοι ήδη εφαρμόζονται, γιατί ο ελληνικός επεκτατισμός είναι ακόμα εδώ και εδώ θα μείνει ύπνου να τον τσακίσουμε. Ευτυχώς για το μνημείο ακόμη κυκλοφορούν ύποπτες και σκοτεινές φιγούρες τα βράδια στους δρόμους. **Να αγιάσουν τα χέρια τους!**

ΠΡΟΕΛΑΣΗ ΤΩΝ ΣΕΡΒΩΝ Με την ελληνική σημαία μπήκαν στη Σρεμπρένιτσα

Η πρώτη εικόνα δείχνει την ελληνική εθελοντική φρουρά στη Βοσνία σε αναμνηστική πόζα χαιρετώντας φασιστικά, ενώ η δεύτερη από δημοσίευμα της εποχής την ελληνική σημαία να υψώνεται στην κατεστραμμένη Σρεμπρένιτσα.